

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5CoP/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4420202844
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4420202844.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka, vo veci starostlivosti o maloleté deti: O. R., nar. XX.XX.XXXX a O. R., nar. XX.XX.XXXX, obe bytom u matky, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately so sídlom Nové Zámky, Nové Zámky, Kapisztóryho 1 ako kolíznym opatrovníkom, deti rodičov: matka - M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. č. d. XXX, zastúpená: Nagy & Nagy s. r. o., advokátska kancelária, so sídlom Nové Zámky, Kukučínova 8, IČO: 53 582 268, v mene ktorej koná advokáta a konateľ JUDr. Tibor Nagy, otec - O. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX, zastúpený: Advokátska kancelária Motyčka, s. r. o., so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 52, IČO: 53 503 007, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Dalibor Motyčka, o návrhu otca na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností, určenie výživného a úpravu styku, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 21. februára, č. k. 16P/62/2020-327 v spojení s dopĺňacím rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 12. apríla 2022, č. k. 16P/62/2020-390, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s dopĺňacím rozsudkom v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi **m e n í t a k**, že otec je **o p r á v n e n ý** sa s maloletými deťmi stýkať každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka od 17:00 hod., kedy si deti prevezme v mieste bydliska matky, do nedele do 17:00 hod. a po skončení styku ich odovzdá matke v mieste jej bydliska.

Matka je **p o v i n á** maloleté deti riadne na styk pripraviť a otcovi ich odovzdať v stanovený čas a otec je povinný maloleté deti v stanovený čas matke vrátiť.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nové Zámky (súd prvej inštancie alebo prvoinštančný súd podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“, v spojení s § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len „CMP“) rozsudkom zo dňa 21. februára, č. k. 16P/62/2020-327 v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 12. apríla 2022, č. k. 16P/62/2020-390 (napadnutý rozsudok) zveril maloleté deti: O. R., nar. XX.XX.XXXX a O. R., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matke od 01.07.2020 (I. výrok). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého O. R. sumou 130 eur mesačne od 01.07.2020, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky a na výživu maloletého O. R. sumou 130 eur mesačne od 01.07.2020, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky (II. výrok). Povolil otcovi splácať zročné výživné na maloletého O. R. za obdobie od 01.07.2020 do 28.02.2022 vo výške 600 eur mesačne v splátkach vo výške 20 eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku (III. výrok). Povolil otcovi splácať zročné výživné na

maloletého O. R. za obdobie od 01.07.2020 do 28.02.2022 vo výške 600 eur mesačne v splátkach vo výške 20 eur mesačne spolu s bežným výživným až do úplného vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia, počnúc právoplatnosťou rozsudku (IV. výrok). Upravil styk otca s maloletými deťmi: O. R., nar. XX.XX.XXXX a O. R., nar. XX.XX.XXXX tak, že otec je oprávnený sa s maloletými deťmi stykať každý nepárny týždeň kalendárneho roka od soboty od 09.00 hod. do nedele do 17.00 hod. do 30.06.2022 a od 01.07.2022 každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka od 09.00 hod. do nedele do 17.00 hod. tak, že si deti prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku deti odovzdá v mieste bydliska matky. Matke uložil povinnosť deti riadne na styk pripraviť a otcovi odovzdať (V. výrok).

2. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

3. Dopĺňacím rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol, že obaja rodičia budú zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok.

4. Rozhodnutie vo veci samej právne odôvodnil s poukazom na § 28 ods. 2, § 36 ods. 1, § 25 ods. 1 a 2, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 1, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“ alebo „ZoR“), čl. 41 ods. 4 Ústavy SR, čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa.

5. V odôvodnení rozsudku uviedol, že navrhovateľ - otec mal. detí sa návrhom doručeným súdu dňa 01.07.2020 domáhal úpravy práv a povinností k mal. deťom tak, že mal. deti budú zverené do osobnej starostlivosti matky a obaja rodičia budú mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otec je povinný prispievať na výživu mal. detí 100 eur na každé dieťa a zároveň navrhol upraviť styk otca s mal. deťmi v každom párnom týždni kalendárneho roka v piatok v čase od 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., uvedená úprava styku platí počas veľkonočných sviatkov a letných prázdnin a neplatí počas vianočných sviatkov. Zároveň navrhol upraviť styk počas vianočných sviatkov. Styk navrhol upraviť bez prítomnosti matky.

6. Matka po vykonanom dokazovaní súhlasila s tým, aby mal. deti boli zverené do jej osobnej starostlivosti a aby otec prispieval na ich výživu sumou 100 eur mesačne na každé dieťa s tým, že ona bude poberať rodinné prídavky. Ohľadne úpravy styku trvala na tom, aby sa otec stykal s deťmi každý nepárny týždeň kalendárneho roka v sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 19.00 hod.

7. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie považoval za preukázané, že rodičia mal. detí nežijú v spoločnej domácnosti od 02.02.2020. Z týchto dôvodov otec mal. detí podal návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Súd mal. deti zveril do osobnej starostlivosti matke, pretože to navrhoval navrhovateľ, t. j. otec mal. detí a matka s návrhom v tejto časti súhlasila. Mal preukázané, že matka sa o mal. deti stará od narodenia, poskytuje im každodennú starostlivosť a opateru a zo strany otca neboli uvedené žiadne výhrady. V neposlednom rade otec pracuje v zahraničí. Z týchto dôvodov súd maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matke od podania návrhu. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine na rozdiel od rozhodnutia o výživnom, môže rozhodnutie o zverení do osobnej starostlivosti smerovať len do budúcnosti (nie spätne).

8. Rodičia sa na začiatku nevedeli dohodnúť na výške výživného, pretože otec navrhoval určiť výživné vo výške 100 eur na každé dieťa a matka sa domáhala určenia výživného vo výške 150 eur na každé dieťa s tým, aby zároveň poberala i rodinné prídavky. Z predložených listinných dôkazov mal súd preukázané, že otec mal. dieťaťa je zamestnaný u zamestnávateľa Z. Nitra spol. s r. o. Nitra, M. C. X a jeho čistý mesačný príjem v zmysle potvrdenia zamestnávateľa od 03/2019 do 02/2020 bol vo výške 1 166,92 eur. Za obdobie od 04/2020 do 12/2020, t. j. už v čase podania návrhu, mu bola vyplatená čistá mzda vo výške 709 eur, ako aj daňový bonus vo výške 90,88 eur za každý mesiac od 03/2020 do 12/2020. Otec mal. detí bol práceneschopný od 28.12.2020 do 11.04.2021 a v zmysle potvrdenia sociálnej poisťovne mu boli vyplatené nemocenské dávky vo výške 2 203,70 eur, čo v priemere mesačne predstavuje sumu 551 eur. V období od 04/2021 do 12/2021 bola otcovi vyplatená čistá mzda vo výške 9 027 eur, čo v priemere mesačne predstavuje sumu 1 003 eur a cestovné náhrady vo výške 8 515 eur, čo v priemere mesačne predstavuje sumu 1 064 eur. Výdavky otca mal. detí pozostávajú z nákladov na bývanie, a to zálohové platby na plyn 80 eur, elektrina 60 eur, vodné, stočné od 60 - 80 eur, TV 4,64 eur, smeti 2 eurá,

vyčistenie komína po rozpočítaní 2 eurá, údržba kotla po rozpočítaní 6 eur. Jednorazový výdavok na daň z nehnuteľnosti 22 eur. Okrem toho otec uhradza životné poistenie pre seba 57 eur, pre mal. deti spolu 60 eur, telefón 23 eur a poistenie domu 8,50 eur. Za upratovanie ubytovne v zahraničí platí mesačne 5 eur a náklady na stravu na mesiac 250 eur. Celkové náklady na pohonné hmoty motorovým vozidlom do vzdialenosti 750 km sú 180 eur jedna cesta. Nie je evidovaný v žiadnej odbornej ambulancii a nemá žiadne zdravotné problémy. Uvedené skutočnosti otec mal. detí potvrdil vo svojej výpovedi (č. l. 90 - 91). Sám uviedol, že jeho čistý mesačný príjem podľa vlastného vyhlásenia je 730 eur plus diéty, čo mesačne predstavuje sumu 1 700 - 1 800 eur. Súd mal jednoznačne preukázané, že príjem otca za obdobie od 04/2021 do 11/2021 bol vo výške 2 067 eur, tak ako to vyplýva z potvrdenia od zamestnávateľa spolu s cestovnými náhradami (č. l. 318). Ak z takéhoto príjmu otec mal. detí zaplatí určené výživné vo výške 130 eur na každé dieťa, čiže spolu 260 eur, zostane mu suma vo výške 1 807 eur, z ktorej bude schopný bez problémov vyplatiť všetky vyššie uvedené výdavky, ktoré súd uznal a nepoprel, pretože ich nepovažoval za nadhodnotené a zostane mu suma vo výške 722 eur, ktorá predstavuje viac ako 3-násobok životného minima na plnoletú osobu podľa Zákona č. 1/2003 Z. z. o životnom minime s tým, že súd zohľadnil i náklady na pohonné hmoty vo výške 180 eur 4x do mesiaca a nie je isté, že tieto výdavky bude mať vždy otec, keď bol styk upravený len na každý druhý víkend v mesiaci. Súd zároveň zobral do úvahy tú skutočnosť, že otec bude mať výdavky na pohonné hmoty, keď pôjde prevziať mal. deti a následne mal. deti odovzdať. Z preukázateľného príjmu vo výške 2 067 eur určené výživné predstavuje 13 % z príjmu rodiča s tým, že súd mal za to, že je potrebné zohľadňovať tú skutočnosť, že otec si plní vyživovaciu povinnosť na dve mal. deti a vzhľadom na vek mal. detí je určené výživné primerané a otec ho bude schopný platiť bez akejkoľvek ujmy.

9. Otec mal. detí žiadal určiť výživné vo výške 100 eur a matka mal. detí po vykonanom dokazovaní s takouto výškou výživného následne súhlasila a trvala na tom, aby ona poberala rodinné prídavky, avšak napriek súhlasu rodičov s výškou výživného vo výške 100 eur mesačne súd neurčil výživné tak ako navrhovali rodičia, pretože vykonaným dokazovaním na základe vyšetrovacej zásady mal jednoznačne preukázané, že príjmy otca sú oveľa vyššie ako príjmy matky a v čase rozhodovania súdu bude otec schopný platiť určené výživné vo výške 130 eur mesačne, pričom súd vychádzal hlavne z veku mal. detí, zohľadnil ďalšie výdavky otca na pohonné hmoty, ako aj stravu, ošatenie a hygienické potreby v čase, keď budú deti u neho. Súd mal za to, že navrhované výživné zo strany rodičov nebolo v záujme mal. detí a neodzrkadľovalo preukázané finančné možnosti otca. Uviedol, že výživné má odzrkadľovať i životnú úroveň rodiča, a preto mal za to, že určené výživné je v záujme mal. detí a vychádza z finančných možností otca v čase rozhodovania súdu. Po zaplatení určeného výživného a všetkých výdavkov, ktoré otec uviedol vo svojej výpovedi v súvislosti s nákladmi na bývanie, výdavkov na stravovanie v zahraničí, ako aj výdavkov na telefón, pohonné hmoty a poisťky, zostane otcovi vyššia suma pre neho samého ako je celkový príjem matky pre 3 osoby. Súd zároveň zdôraznil, že otec mal. detí vlastní domovú nehnuteľnosť, dve motorové vozidlá, T. B., rok výroby 2014, zakúpené v roku 2019 za kúpnu cenu 10 000 eur, N. XXX, rok výroby 2011, zakúpené v roku 2011 za kúpnu cenu 14 000 eur, ktoré bolo dovezené zo zahraničia. Jeho úspory na účtoch sú okolo 4 000 eur. Z týchto dôvodov súd určil rovnakú výšku výživného od podania návrhu i napriek tomu, že určité obdobie bol otec práceneschopný a poberal len podporu v nezamestnanosti v priemere vo výške 551 eur, avšak vzhľadom na jeho finančnú situáciu bude schopný určené výživné v rovnakej výške zaplatiť i za toto obdobie.

10. Súd poukázal na to, že pri určení výživného vychádzal i z preukázaných potrieb mal. detí, ktoré podľa vyjadrenia matky sú mesačne vo výške 200 eur s tým, že k týmto výdavkom je potrebné pripočítať i alikvotnú časť nákladov na bývanie, čo predstavuje sumu 50 eur na každé dieťa. Ak otec mal. detí zaplatí určené výživné vo výške 130 eur a matka prispeje sumou 60 eur, čo je zhruba 50 % určeného výživného a ak sa k tomu prirátajú rodinné prídavky, bude matka schopná pokryť nevyhnutné mesačné výdavky na mal. deti. Pri zohľadňovaní výživného na strane matky súd vychádzal z toho, že matka poskytuje každodennú starostlivosť mal. deťom, a preto mal za to, že výživné vo výške 60 eur z jej strany je primerané, a preto ho znížil. Súd uznal nevyhnutné mesačné výdavky na mal. deti, ktoré matka preukázala, nie sú nadhodnotené a sú všeobecne známe, pozostávajú z výdavkov na plienky 30 eur, hygienické potreby 17 eur, obuv, oblečenie 30 eur, strava 125 eur, lieky a výživové doplnky 33 eur. Súčet celkových výdavkov je vo výške 235 eur, avšak je potrebné si uvedomiť, že zrejme nie každý mesiac sú tieto výdavky pravidelné a v rovnakej výške, i napriek tomu, že matka mal. detí upresnila, že výdavky na hygienické potreby pozostávajú z nákupu sudocremu, ktorý stojí 12,50 eur mesačne, sprchového šampónu a mydla. Výdavky na stravu vo výške 125 eur mesačne predstavujú sumu 4 eurá na deň, ktorá rovnako nie je nadhodnotená. Čo sa týka liekov a vitamínov, ak matka dáva deťom kvapky N.,

ktoré stoja 20 eur, Marťankov a vitamín D, rovnako tento výdavok je primeraný. Matka sama uviedla, že nevyhnutné mesačné výdavky na jedno mal. dieťa sú vo výške 200 eur, čo súd akceptoval, avšak k týmto výdavkom pripočítal sumu 50 eur, ktorá predstavuje alikvotnú časť nákladov na bývanie, ktoré platí matka a pozostávajú zo sumy 100 eur na energie v rodinnom dome u rodičov v G. a z príspevku na hypotéku vo výške 50 eur pre rodičov. Vyčíslené náklady na bývanie matky vo výške 150 eur súd uznal, považoval ich za primerané a nenadhodnotené, pretože takéto výdavky by mala matka, ak by bývala i inde ako u rodičov, a v neposlednom rade by boli určite i vyššie, ak by nevlastnila nehnuteľnosť.

11. V čase rozhodovania súdu najprv matka poberala rodičovský príspevok vo výške 462,50 eur za rok 2020, za rok 2021 vo výške 472,60 eur a momentálne poberá podporu v nezamestnanosti vo výške 483,55 eur. K tomuto príjmu je potrebné pripočítať výživné vo výške 100 eur na každé dieťa, čo spolu predstavuje sumu 683 eur. Ak matka z uvedeného príjmu zaplatí výživné vo výške 120 eur, náklady na bývanie vo výške 150 eur, zostane jej suma 413 eur, ktorá predstavuje dvojnásobok sumy životného minima na plnoletú osobu, avšak túto sumu je potrebné rozdeliť pre tri osoby. Z týchto dôvodov súd pri určení výživného vychádzal jednak z príjmu otca, veku mal. detí a preukázaných potrieb mal. detí, a preto určil výživné vo výške 130 eur na každé dieťa. Aj po zaplatení výživného vo výške 130 eur na každé dieťa bude mať matka nižšiu životnú úroveň, ako je životná úroveň otca.

12. Zročné výživné za obdobie od 01.07.2020 do 28.02.2022 vo výške 600 eur, ktoré pozostáva zo sumy 180 eur (6 mesiacov x 30 eur, 07/2020 - 12/2020) a zo sumy 360 eur (12 mesiacov x 30 eur za rok 2021), zo sumy 60 eur (2 mesiace x 30 eur za rok 2022 od 01/2022 do 02/2022), kde súd vychádzal z toho, že otec doteraz platil výživné vo výške 100 eur, ktoré bolo riadne zaplatené a vyrovnané, tak ako to rodičia potvrdili a zročné výživné predstavuje len rozdiel určeného výživného. Súd povolil zročné výživné otcovi mal. detí splácať v splátkach vo výške 20 eur mesačne podľa § 232 CSP s tým, že i uvedenú sumu bude schopný otec mal. detí z preukázateľného príjmu zaplatiť bez akejkoľvek ujmy.

13. Rodičia mal. detí sa nevedeli dohodnúť na úprave styku otca s mal. deťmi vzhľadom na návrh otca ani potom ako absolvovali pohovor na RPPS. Otec mal. detí trval na tom, aby mu bolo umožnené sa s mal. deťmi sýkať každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka od 09.00 hod. do nedele do 18.00 hod. Poukazoval na to, že si vie zariadiť svoje pracovné povinnosti tak, že bude pracovať od pondelka do soboty 10 hodín denne cez týždeň a v sobotu 4,5 hod. a potom vie prísť domov vo štvrtok a deti si vie prevziať v piatok ráno. Vo svojej výpovedi zdôraznil, že sa vie o deti riadne postarať a vždy je prítom i jeho matka, tak ako to vyplýva i z jej výpovede ako svedka na pojednávaní. Svedkyňa potvrdila, že otec sa o deti riadne stará, vždy ho vyhľadávajú, nikdy neplakali, počas styku idú len za otcom, nechcú, aby ich ona ani pestovala. Bola vždy prítomná i pri odovzdávaní detí, ktoré sú veselé a je možné, že boli ospalé pred obedom. Dom otca je riadne prispôsobený na výchovu mal. detí. Zo správy referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 17.01.2022 mal súd jednoznačne preukázané, že boli vykonané individuálne konzultácie s rodičmi, ako aj párové konzultácie a obaja rodičia zotrvávajú na svojich návrhoch. Otec trval na tom, aby mal. deti u neho prespávali a matka zdôrazňovala, že nesúhlasí s tým a nebude s tým súhlasiť dovtedy, kým deti nebudú schopné sa samé vyjadriť, ako bolo na styku, prípadne bude s tým súhlasiť, keď budú mať 5 rokov. Na poslednom pojednávaní poukazovala na to, že by nebolo vhodné, aby deti u otca prespávali, pretože od apríla 2022 by mali začať navštevovať MŠ v G. a bolo by to na ne veľké množstvo zmien naraz. Uvedené skutočnosti ohľadne výhrady matky s prespávaním mal. detí u otca mal súd potvrdené i zo záverečnej správy mediačného procesu v S. zo dňa 10.09.2021.

14. Vzhľadom na to, že rodičia k dohode nedospeli, vychádzal súd z vykonaného dokazovania, majú jednoznačne preukázané, že otec o mal. deti prejavuje mimoriadny záujem, styk bol doteraz realizovaný v zmysle druhého nariadeného neodkladného opatrenia zo dňa 20.05.2021, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom v Nitre tak, že otec sa s deťmi sýkal každý nepárny týždeň kalendárneho roka v sobotu od 09.00 hod. do 17.00 hod. a v nedeľu od 09.00 hod. do 17.00 hod. Zároveň otec potvrdil, že ak boli deti choré alebo bola rodina v karanténe vzhľadom na pandémiu Covid-19, matka mu umožnila náhradný termín styku. S poukazom na správu z referátu poradensko-psychologických služieb a jej závery, z ktorých vyplýva, že vzhľadom na doterajšie skúsenosti s realizáciou styku opisovanej oboma rodičmi, rovnako tiež so zvládnutým poobedným spánkom mal. detí u otca vyplýva, že mal. deti by mali disponovať potenciálom, postupne rozširovať čas odlúčenia od matky. Matka mal. detí neuviedla žiadne relevantné dôvody, pre ktoré by nebolo vhodné, aby mal. deti prespávali u otca a súd mal za to, že v tejto časti neuniesla dôkazné bremeno.

15. Matka nevyvrátila, že otec má vytvorené vhodné podmienky na starostlivosť o mal. deti, že tam mal. deti absolvujú i poobedný spánok, ktorý by bolo potrebné postupom času rušiť a že je všetko v poriadku, ak je pri styku prítomná stará matka mal. detí zo strany otca, ktorej dôveruje, pretože vychovala svoje deti a má 3 vnúčatá. Z výpovedi svedkyne bolo potvrdené, že bola vždy prítomná pri styku, ale samotné stretnutie s deťmi si realizoval otec a mal. deti prejavovali o otca väčší záujem ako o ňu. Z týchto dôvodov súd upravil styk otca s mal. deťmi tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku s tým, že po dobu do 30.06.2022 bude styk realizovaný každý nepárny týždeň kalendárneho roka od soboty od 09.00 hod. do nedele do 17.00 hod. tak, aby deti si najprv zvykli na to, že budú deti u otca spať jednu noc, pretože doteraz tam v noci ešte nespali vôbec a po uplynutí fázy prispôsobovania a nastavenia režimu zo strany oboch rodičov, súd upravil styk otca každý nepárny týždeň kalendárneho roka od piatka od 09.00 hod. do nedele do 17.00 hod., kde sú samozrejme zohľadnené i pracovné povinnosti otca s tým, že otec sa vie vrátiť domov už vo štvrtok a deti si prevezme v piatok ráno. Ak aj budú mal. deti navštevovať predškolské zariadenie, bude v záujme mal. detí, aby sa stýkali s otcom už od piatku, bude to pre nich zmena v pozitívnom slova zmysle a v neposlednom rade sa už bude jednať o prázdninové obdobie. Je pravdou, že matka nemala výhrady voči styku otca s mal. deťmi, jednoznačne však nesúhlasila len s prespávaním.

16. Súd prvej inštancie poukázal na to, že záujem dieťaťa predpokladá pri rozhodovaní o jeho právach mať na zreteli najmä dva aspekty jeho záujmov. Na jednej strane stojí dikcia, že puto dieťaťa s jeho rodinou musí byť zachované, s výnimkou prípadov, keď sa rodinné prostredie ukázalo ako obzvlášť nevhodné. Z toho vyplýva, že rodinné väzby môžu byť prerušené len vo veľmi výnimočných prípadoch a je potrebné urobiť všetko pre zachovanie osobných vzťahov. Na druhej strane je v záujme dieťaťa zabezpečiť jeho rozvoj v zdravom prostredí a rodičia nesmú profitovať z takých opatrení alebo krokov, ktoré by v konečnom dôsledku poškodzovali zdravie a zdravý vývoj dieťaťa [porov. Neulinger and Shuruk v. Švajčiarsko, č. 41615/07, rozsudok Veľkej komory Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) zo 6. 7. 2010, bod 136; Elsholz v. Nemecko, č. 25735/94, rozsudok Veľkej 17 komory ESLP z 13. 7. 2000, bod 50; Maršálek v. Česká republika, č. 8153/04, rozsudok ESLP zo 4. 4. 2006, bod 71]. V prípade, keď súdy rozhodujú o úprave styku rodičov s dieťaťom, je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Rozhodnutím súdu by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa s oboma rodičmi v takej miere, aby bol postulat rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie vzťahov je spravidla vždy v „najlepšom záujme dieťaťa“, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané (porov. nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. III. ÚS 2298/15 - bod 16, I. ÚS 3216/13, II. ÚS 3765/11). Pre dosiahnutie spravodlivého rozhodnutia o úprave styku rodičov s dieťaťom v zmysle už uvedených premís je potrebné zo strany konajúceho súdu (resp. zainteresovaných orgánov verejnej moci) zohľadniť viaceré konkrétne kritériá. Ide predovšetkým o nasledujúce 4 kritériá: existencia pokrvného putá medzi dieťaťom a jeho zverenie do starostlivosti usilujúcimi osobami, miera zachovania identity dieťaťa a jeho rodinných väzieb v prípade jeho zverenia do starostlivosti tej-ktorej osoby, schopnosť osôb usilujúcich o zverenie dieťaťa do starostlivosti zaistiť jeho vývoj a fyzické, vzdelávacie, emocionálne, materiálne a iné potreby a pranie dieťaťa (porov. aj nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 2482/13 a I. ÚS 1554/14). Pri úprave styku súd postupoval v súlade vyššie uvedených rozhodnutí, kde zohľadnil i vyslovený záujem mal. detí, a preto styk upravil tak ako je uvedené vo výroku rozsudku.

17. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti.

18. Rozhodnutie o zverení maloletého dieťaťa jednému z rodičov do osobnej starostlivosti zachováva všetky rodičovské práva a povinnosti aj tomu z rodičov, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Je na ňom, aby využíval aspoň obmedzené možnosti na to, aby aj pri nedostatku príležitosti na sústavné výchovné pôsobenie mal na výchovu dieťaťa vplyv. Jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove maloletého dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citových vzťahov, je osobný styk rodiča s maloletým dieťaťom. Úlohou rodiča je najmä, aby pri styku s

maloletým dieťaťom svoju rolu vo výchove dieťaťa uplatňoval len pozitívnym spôsobom a v intenciách § 30, ako aj čl. 29 Dohovoru o právach dieťaťa a nie aby maril výsledky výchovy dieťaťa rodičov, ktorému bolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti je okrem iného, aby vytváral priaznivé podmienky na styk tohto rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správneému vzťahu k tomuto rodičovi (R 96/1997).

19. Proti tomuto rozsudku v časti výroku o úprave styku otca s maloletými deťmi (V. výrok) podala v zákonnej lehote prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie matka maloletých detí, žiadajúc odvolací súd, aby rozsudok v napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

20. Podľa jej názoru súd prvej inštancie vo veci nevykonal dostatočné dokazovanie, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe už vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Namietla, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by bol takto upravený styk v záujme maloletých detí a preto matka s takto upraveným stykom otca s maloletými deťmi nesúhlasí.

21. Uviedla, že súd prvej inštancie v časti V. rozsudku upravil styk otca s maloletými deťmi v rozpore so svojim uznesením o nariadení neodkladného opatrenia č. k. 16P/62/2020-170 zo dňa 20.05.2021, ktoré bolo potvrdené Krajským súdom v Nitre č. k 7CoP/36/2021-265 zo dňa 10.12.2021, v zmysle ktorého po vykonanom dokazovaní súd upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec bol oprávnený sa s maloletými deťmi stykať každý nepárny týždeň kalendárneho roka v sobotu od 9.00 hod do 17.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod do 17.00 hod. tak, že si deti prevezme v mieste bydliska matky a po skončení styku deti odovzdá v mieste bydliska matky. Poukázala na to, že súd po rozhodnutí odvolacieho súdu súhlasila s takýmto stykom otca s maloletými deťmi a navyše uviedla, aby styk bol rozšírený v sobotu od 9.00 hod. do 19.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. Namietla, že súd prvej inštancie tieto skutočnosti pri svojom rozhodnutí vo veci samej nebral do úvahy, ale vychádzal hlavne zo správy z poradensko-psychologického procesu zo dňa 17.01.2022, pričom v tejto správe bolo konštatované, že v podmienkach referátu sa nepodarilo dospieť ku konkrétnej dohode rodičov o úprave práv a povinností k maloletým deťom. V tejto správe ďalej sú uvedené neisté a ničím nepodložené konštatovania v tom smere, že z vývinového hľadiska by koncom batolacieho obdobia (3 roky a viac) vzťahová väzba k osobe, ktorá zastáva primárnu starostlivosť o mal. dieťa, t. j. k matke, mala byť už vytvorená a že maloleté deti by mali disponovať potenciálom postupne rozširovať čas odlúčenia od matky. V správe je ďalej uvedené, že „avšak na zvládnutie vplyvajú aj iné faktory, ktoré nemajú možnosť posúdiť vzhľadom k tomu, že mal. deti neboli priamymi účastníkmi procesu“. Súd prvej inštancie sa uspokojil s týmito neistými konštatovaniami a nenariadil ex offa zapojenie maloletých detí do poradensko-psychologického procesu.

22. Ďalej poukázala na to, že počas súdneho konania viackrát uviedla a zdôrazňovala, že prečo musela opustiť spoločnú domácnosť, teda že jej vzťah s otcom maloletých detí nie že nebol ideálny, ale v tom období už bol neznesiteľný z dôvodu žiarlivosti menovaného, požívania alkoholu s kamarátmi (za čo mu bolo odobratý aj vodičský preukaz) v spojení jej psychickým týraním, pričom na tieto skutočnosti otca maloletých detí upozorňovala, avšak bezvýsledne. Preto navrhla v konaní vypočuť svojho otca M. B., ktorý bol prítomný aj vtedy, keď musela v noci o 02:00 hod. opustiť spoločnú domácnosť pre agresívne správanie sa pod vplyvom alkoholu otca maloletých detí. Súd prvej inštancie ani tento dôkaz nevykonal, čím porušil zásadu práva účastníka na spravodlivý proces. Matka je naďalej toho názoru, že takto upravený styk otca s maloletými deťmi nie je v záujme maloletých detí vzhľadom na ich vek, denný režim, ako i poukazom na správu poradenského psychológa A. G. S.. Matka je naďalej presvedčená o tom, že otec nie je schopný riadne sa postarať o maloleté deti, nakoľko ten aj v rámci konania uviedol, že pri starostlivosti o maloleté deti je vždy prítomná jeho matka, čo vyplýva aj z jej výpovede ako svedka na pojednávaní. Matka od samého začiatku konania uviedla, že nemá výhrady voči styku otca s maloletými deťmi, jednoznačne však nesúhlasila s prespávaním mal. detí u otca, ktoré považuje za predčasné vzhľadom na vek a návyky a denný režim maloletých detí, prespávanie v ich prípade by bolo možné v neskoršom veku napr. od piatich rokov detí, keď už budú schopné vedieť povedať či takéto odlúčenie od matky im vyhovuje alebo nie.

23. K odvolaniu matky sa písomne vyjadril kolízny opatrovník ako aj otec mal. detí.

24. Kolízny opatrovník uviedol, že matka vo svojom odvolaní uvádza, že Referát poradensko-psychologických služieb do konzultácie s rodičmi nezapojil aj samotné deti a stroho konštatuje, že z vývinového hľadiska by koncom batoliaceho obdobia (3 roky a viac) vzťahová väzba k osobe, ktorá zastáva primárnu starostlivosť o maloleté dieťa, t. j. matka, by už mala byť vytvorená a maloleté deti by mali disponovať potenciálom postupne rozširovať čas odlúčenia od matky. Podľa vyjadrení matky súd nenariadil „ex offio“ zapojenie maloletých detí do poradensko-psychologického procesu a uspokojil sa s neistými konštatovaniami. Kolízny opatrovník v tomto smere poukázal na záverečnú správu Referátu poradensko-psychologických služieb zo dňa 17.01.2022, z ktorej jednoznačne vyplýva, že obaja rodičia rovnako odmietli zapojenie maloletých detí do poradensko-psychologického procesu z dôvodu ich útleho veku. Doplnenie dokazovanie matka ani jej právny zástupca nenavrholi ani počas záverečného pojednávania dňa 21.02.2022. Kolízny opatrovník sa nestotožnil s vyjadreniami matky ktorá uviedla, že otec nie je schopný sa samostatne postarať o maloleté deti a počas styku musí byť prítomná aj jeho matka. Matka opakovane vo svojich vyjadreniach uvádzala, že si má otec na prevoz detí do jeho domácnosti zabezpečiť prítomnosť inej osoby a rovnako na pojednávaní dňa 21.02.2022 uviedla, že má voči jeho matke plnú dôveru, keďže mala svoje deti a má 3 vnúčatá. Pokiaľ ide o poukazovanie matky na charakter otca, s ktorým musela partnerský vzťah ukončiť s ňou prezentovaných dôvodov, kolízny opatrovník uviedol, že v konaní nebolo zistené také správanie otca, ktoré by malo nepriaznivý vplyv na vývoj maloletých detí. Práve naopak, maloleté deti nemajú žiaden problém tráviť so svojím otcom vymedzený čas styku. Podľa názoru kolízneho opatrovníka realizácia styku maloletých detí s druhým rodičom je nielen právom rodiča, ale je aj v záujme maloletých detí, ktoré si potrebujú vybudovať harmonický vzťah aj s rodičom, ktorému nie sú zverené do osobnej starostlivosti. Dieťa pre svoj zdravý psychosomatický vývoj potrebuje mať kontakt s oboma rodičmi. Práva a povinnosti otca sa rozchodom rodičov v súvislosti s výchovou dieťaťa nezúžili len na jeho povinnosť platiť výživné, právo a povinnosť otca podieľať sa na výchove dieťaťa, mu zostali zachované.

25. Kolízny opatrovník sa naďalej plne pridržiava svojho vyjadrenia v rámci súdneho konania a nestotožňuje sa s napadnutým rozsudkom v časti o úprave styku otca s maloletými deťmi. Styk otca s maloletými deťmi vrátane prespania by mal viesť do života maloletých detí pravidelnosť. Má zato, že by mali maloleté deti prespávať od začiatku v domácnosti otca v pravidelných intervaloch s rovnakým počtom dní, aby sa jednoduchšie tomuto režimu prispôbili a nemali počas jedného kalendárneho roka v stretávaní sa s otcom tri rôzne zmeny. Má za to, že práve tieto skutočnosti by mohli viesť do života maloletých detí chaos, ktorý by mohol spôsobiť ich horšiu adaptáciu na zmenu. Ako sama matka uviedla, maloleté deti budú od 01.04.2022 navštevovať predškolské zariadenie. Aj v tomto smere poukázal na najlepší záujem maloletých detí, ktoré by mali počas týždňa nabehnúť na režim škôlkara a vytvoriť si aj návyky v spojitosti s návštevou škôlky. Je preto na zváženie, či styk otca s deťmi od piatku od 09:00 hod, deťom tento priestor poskytne.

26. Ďalej poukázal na skutočnosť, že matka má otcovi odovzdať maloleté deti v čase, ktorý bude po začlenení maloletých detí tráviť v práci. Odovzdávanie a preberanie maloletých detí medzi rodičmi je pre deti krátky časový úsek, kedy vidia svojich rodičov spolu a rodičia tento priestor zároveň môžu využiť na odovzdanie si informácií o aktuálnom stave maloletých detí. Vzhľadom na uvedené dal na zváženie, či odovzdávanie maloletých detí by malo prebiehať počas pracovného dňa v čase, kedy rodičia trávia čas v práci a nie je možné v tomto smere prihliadať iba na pracovné zaradenie otca, ktorý vie byť v tom čase doma. Vzhľadom na útlý vek maloletých detí by mala odovzdávanie maloletých detí zabezpečovať matka, ktorej úlohou je maloleté deti na styk s otcom pripraviť tak po psychickej ako i fyzickej stránke a nemožno túto úlohu v pravidelných intervaloch delegovať na iných členov rodiny.

27. Otec mal. detí v podanom vyjadrení uviedol, že závery a skutočnosti obsiahnuté v odôvodnení rozsudku považuje za vecne správne a podporené skutkovými zisteniami, s prihliadnutím na najlepší záujem maloletých detí, ich zdravý vývoj a rozvoj, rovnako v záujme prehĺbenia ich citových väzieb k otcovi. Poukázal na to, že v priebehu konania bolo vykonané viac ako dostatočne rozsiahle dokazovanie, s poukazom na koncentráciu konania mali strany dostatočné časové obdobie podávať návrhy, vyjadrenia, najmä však predkladať súdu „vlastné“ dôkazy. Pasivita matky pri uplatňovaní jej práv nie je a nemôže byť na jeho ťarchu otca, resp. maloletých detí, v žiadnom prípade však nemožno hovoriť o porušovaní procesných práv matky. Z odborných záverov vyplývajúcich z vykonaného dokazovania celkom jednoznačne vyplýva, že matka bez akéhokoľvek rozumného dôvodu a bránila a bráni otcovi vo výkone rodičovských práv a povinností, jednostranne a bez dôvodu určuje rozsah práv, rovnako bez akéhokoľvek rozumného dôvodu nemá záujem, ani len snahu uzatvoriť vo veci dohodu, resp. spraviť

kompromis vo vzťahu k prespávaniu maloletých detí u otca (aspoň za účelom vyskúšania). Matka vopred návrhy otca odmieta, napriek tomu, že ich nikdy ani len nevyskúšala realizovať, a to napriek prísľubu v rámci mimosúdneho a súdneho konania. Od začiatku konania ku dnešnému dňu uplynuli takmer 2 kalendárne roky, počas ktorých sa otec pravidelne a nadštandardne staral o maloleté deti, ktoré u neho počas víkendov trávili čas a riadne dodržiavali svoj denný režim, vrátane poobedného spánku.

28. Uviedol, že deti k rodinnému domu otca majú citové väzby, tieto priestory sú im blízke od narodenia, správajú sa tu prirodzene, majú to tu radi a spávajú tu bez akýchkoľvek komplikácií. Taktiež vykonaním obhliadky obydlija otca bolo konštatované, že takéto obydlie spĺňa všetky nároky pre výchovu mal. detí. S poukazom na závery Správy z poradensko - psychologického procesu zo dňa 17.01.2022 vydanéj ÚPSVAR Nové zámky vyplýva, že maloleté deti nesporne disponujú potenciálom rozširovať čas odlúčenia od matky, pričom rovnako sa uvádza, že na zvládnutie tohto procesu vplývajú aj iné faktory, ktoré bez participácie mal. detí v danom procese nie je možné preskúmať. V kontexte vyjadrení matky, že súd sa pri rozhodovaní uspokojil s takýmto neistým a nezisteným záverom je prinajmenšom úsmevný, nakoľko to bola práve matka, ktorá v prvom rade nesúhlasila so zapojením maloletých detí do tohto procesu. Takúto argumentáciu matky preto považuje za účelovú a absurdnú. Rovnako poukázal na záverečnú správu z mediálneho procesu s rodičmi zo dňa 10.09.2021, z ktorého vyplývajú závery preukazujúce správnosť rozhodnutia súdu vo veci samej. Rovnako mediátor poukazuje na správanie matky, ktorá si z detí spravila rukojemníkov a koná celkom zrejme v rozpore so záujmami maloletých detí. Vo vzťahu k ďalším vyjadreniam matky k otcovi uviedol, že matka po celú dobu konania, takmer 2 kalendárne roky, nepredložila ani jeden dôkaz preukazujúci jej tvrdenia k osobe otca, jeho povahy, správania voči matke a/ alebo neschopnosti sa starať o maloleté deti. Týmto poukázal na vyjadrenie otca zo dňa 16.12.2021, v ktorom sa v dostatočnom rozsahu vyjadril na adresu osočujúcich, nepravdivých a nepreukázaných vyjadrení matky. Tvrdenie matky, že otec sa nevie o mal. deti postarať a vždy je/ musí byť prítomná jeho matka (babka mal. detí) považuje za klamlivé a zavádzajúce. Uviedol, že práve matka od počiatku trvala na tom, že babka mal. detí musí byť prítomná pri styku, takúto požiadavku otec nikdy nevzniesol, ani jej faktickú pomoc nepotreboval a nepotrebuje. Inými slovami otec opäť len plnil požiadavky matky, aby mu vôbec bolo „z vôle“ matky umožnené sa s deťmi stretávať aspoň v minimálnom rozsahu. Preto predmetnú argumentáciu matky považuje za absurdnú. V priebehu súdneho konania matka mal. detí nemala akékoľvek návrhy na doplnenie dokazovania k meritu veci, ktoré by boli podstatné pre rozhodnutie vo veci samej. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že matka si z maloletých detí spravila rukojemníkov a bez akéhokoľvek logického podkladu bráni rozvoju citových väzieb mal. detí s otcom, pričom starostlivosť a snaha otca je od počiatku konania, ako aj pred ním nepopierateľná. Otec riadne plní akékoľvek nezmyselné požiadavky matky, poskytuje aktívnu súčinnosť, platí výživné, dobrovoľne naviac nakupuje potraviny, ošatenie, hračky, tvorí deťom úspory a tieto poistil. Na strane druhej stojí matka, ktorá bez akéhokoľvek dôkazu, či racionálneho dôvodu bráni maloletým deťom tráviť plnohodnotný čas s otcom aspoň v minimálnom rozsahu žiadanom otcom, a tým koná v rozpore s najlepšimi záujmami maloletých detí, a teda porušuje svoje rodičovské povinnosti a prísl. ustanovenia zákona.

29. S poukazom na vykonané dokazovanie, bez pochyby zistený skutkový stav veci a najlepší záujem maloletých detí má za to, že súd vo veci rozhodol vecne správne. Podané odvolanie matky považuje opakovane za účelovú snahu matky o marenie styku otca s maloletými deťmi v rozsahu nevyhnutnom pre rozvoj vzájomných citových väzieb. Napriek domnienke matky, tieto celkom nesporne otec nemá možnosť vytvoriť, pokiaľ v priebehu jedného víkendu bude s deťmi cestovať (vr. chystania sa) po dobu viac ako 6 hodín, ktoré by mohli byť účelne a zmysluplne využité v prospech detí a otca. V sobotu cesta od matky k otcovi a späť, 2x „1 hod. cesta + 30 min príprava na cestu“, v nedeľu rovnako. V aktuálnom stave usporiadania práv a povinností, otec v priebehu jedného víkendu cestuje za deťmi 8 hodín (v sobotu 2 x cesta tam a späť, v nedeľu rovnako) a následne cestuje v noci do zahraničia za prácou. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, vykonané dokazovanie a už skôr prednesené vyjadrenia navrhujeme, aby odvolací súd rozhodnutie matky ako nedôvodné zamietol.

30. K vyjadreniu otca sa písomne vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že sa naďalej pridrižiava svojho písomného vyjadrenia k odvolaniu matky zo dňa 25.03.2022.

31. Matka mal. detí v replike na vyjadrenie otca i kolízneho opatrovníka opätovne zdôraznila, že nikdy nebránila a nebráni otcovi vo výkone jeho rodičovských práv a povinností. Uviedla, že od otca mal. detí odišla pre jeho agresívne správanie, ktorým zasahoval do jej integrity, psychicky jej ubližoval, ponižoval

a nebral pri tom ohľad na prítomnosť detí. Dialo sa to najmä keď bol pod vplyvom alkoholu, alebo vypisovaním nezmyselných a urážlivých SMS správ z D.. Ako ďalší dôvod uviedla nízky vek detí. Podľa jej názoru je odlúčenie detí na tri dni a dve noci od nej v tomto veku riskantným pokusom. Ďalej poukázala na správu z psychologického poradenstva zo dňa 17.01.2022. Má za to, že ak by mal otec čistý záujem o zdravý vývin svojich detí, priznal by si časť svojej viny, snažil by sa o zmiernenie so svojou bývalou partnerkou a snažil by sa o znovu vytvorenie zdravého domova pre svoje deti. To sa však nestalo ani počas mediálneho procesu, ani inokedy. Matke nie je jasné, prečo sa otec nesnaží nájsť si prácu na Slovensku, aby mohol byť s deťmi každý týždeň, alebo aj každý deň. Matka trvá na svojom odvolaní a žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

32. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 Zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) preskúmal rozsudok prvoinštančného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 65 CMP, pričom nie je viazaný odvolacími dôvodmi v zmysle § 66 CMP, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o úprave styku otca s mal. deťmi (V. výrok) je potrebné podľa § 388 CSP zmeniť.

33. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

34. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

35. Matka mal. detí napadla odvolaním rozhodnutie súdu prvej inštancie v časti výroku o úprave styku otca s mal. deťmi (V. výrok), dovodiac, tým že súd prvej inštancie nevykonal dostatočné dokazovanie a dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, čím porušil právo na spravodlivý súdny proces. Uviedla, že otec mal. detí nie je schopný riadne sa postarať o mal. deti a preto nesúhlasí s tým, aby mal. deti u neho prespávali. Podľa jej názoru z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by bol upravený styk v záujme mal. detí. Odvolací súd pri preskúmaní rozhodnutia okresného súdu bez viazanosti rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi, nezistil vady rozsudku, ako ani vady procesných podmienok v konaní pred súdom prvej inštancie, preto sa zamerlal len na námietky matky uplatnené v odvolaní proti rozsudku okresného súdu ohľadne úpravy styku s maloletými deťmi.

36. Podľa § 111 v konaní vo veciach starostlivosti súdu o maloletých súd rozhoduje o b/ úprave výkonu rodičovských práv a povinností, c/ výžive maloletého, d/ styku s maloletým.

37. Prvoinštančný súd považoval z vykonaného dokazovania preukázané, že otec o deti prejavuje mimoriadny záujem, dokáže sa o ne riadne postarať a maloleté deti zvládajú pobyt u otca aj bez prítomnosti matky. Zo záverečnej správy mediálneho procesu s rodičmi mal. detí vyplynulo, že predmetom mediácie bola aj otázka týkajúca sa možnosti vyskúšania 1 nočného prespatia mal. detí u otca za účelom preukázania či a ako je otec schopný sa o mal. deti postarať. Takýto návrh matka odmietla. Súd nezistil dôvody, pre ktoré by nebolo vhodné, aby mal. deti prespávali u svojho otca. Realizácia styku maloletých detí s druhým rodičom je nielen právom rodiča, ale je aj v záujme maloletých detí, ktoré si potrebujú vybudovať harmonický vzťah aj s rodičom, ktorému nie sú zverené do osobnej starostlivosti.

38. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24, 25 a 26 sa použijú primerane.

39. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby,

vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

40. Podľa § 25 ods. 2 Zákona o rodine, ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

41. Ustanovenie § 28 ods. 1 písm. a/ Zákona o rodine uvádza, že súčasťou rodičovských práv a povinností je najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletých detí.

42. Zákon o rodine dáva pri každej úprave, či už ide o zverenie maloletého dieťaťa osobnej starostlivosti jedného z rodičov, prípadne striedavej osobnej starostlivosti alebo pri úprave styku, prednosť dohode rodičov, pokiaľ sa však rodičia nedohodnú, sú povinní rešpektovať autoritatívne rozhodnutie súdu, ktoré v uvedených konaniach má zabezpečiť ako ochranu práv maloletého dieťaťa, tak aj práva a povinnosti rodičov, so zvýraznením ochrany práv maloletého dieťaťa. Právo rodiča na styk s maloletým dieťaťom neznamena však iba matematickú rovnováhu v delení počtu dní, sviatkov či prázdnin strávených s jedným alebo druhým rodičom, keď toto právo rodičov treba posudzovať a vyhodnocovať vo vzťahu k právam dieťaťa zohľadniac jeho vek, zdravotný stav, záujmové aktivity, školské povinnosti, vzťah dieťaťa k rodičovi a pod.

43. V konaniach starostlivosti súdu o maloleté deti je ústredným záujmom a predovšetkým sa prihliada na záujem maloletého dieťaťa na zdravom fyzickom a psychickom vývoji, pričom tento pojem - záujem maloletého dieťaťa, nie je možné zamieňať s individuálnymi záujmami rodičov alebo s ich individuálnymi predstavami o starostlivosti o maloleté dieťa (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 81/2014).

44. K námietke matky uvedenej v podanom odvolaní, ktorá nesúhlasí iba s tým, aby mal. deti prespávali u otca, odvolací súd poznamenáva, že určite a nepochybne je v záujme maloletých detí, aby sa medzi nimi a ich otcom vytváral postupne vzájomný vzťah detí a rodiča, aby aspoň počas tohto stretávania sa, mohol otec dieťaťa na deti vplývať, podieľať sa na ich výchove. Maloleté deti, ako to vyplýva z dokazovania na súde prvej inštancie sú v prítomnosti otca spokojné a nemajú žiadne problémy počas doby, počas ktorej sa stretávajú. Výčitky matky detí voči otcovi, že otec je nezodpovedný a nedokáže sa o nich postarať sú ničím nepodložené tvrdenia, pričom z dokazovania vyplynulo, že otec sa o maloleté deti dokáže postarať. Z tohto dôvodu námietka matky, aby sa styk realizoval bez prespania, neobstoí.

45. Napriek vyššie uvedenej skutočnosti, a teda že je v záujme maloletých detí, aby sa styk s ich otcom realizoval aj s prespaním, odvolací súd vzhliadol potrebu zmeny napadnutého výroku z dôvodu, že maloleté deti od mája 2022 navštevujú predškolské zariadenie, a preto by mal styk s otcom prebiehať až v poobedných hodinách, kedy už deti budú v domácom prostredí. Odvolací súd zastáva názor, že návšteva predškolského zariadenia je pre maloleté deti nesmierne dôležitá, a preto nepovažuje za správne, aby bol styk realizovaný od piatka od 9:00 hod. každého nepárneho týždňa kalendárneho roka do nedele do 17.00 hod. Nástup do škôlky sa realizuje v čase do 8 hodiny. Bude v najlepšom záujme maloletých detí, aby počas celého týždňa zabezpečovala príchod do škôlky ich matka. Dôvodom zmeny prvoinštančného rozsudku vo výroku o úprave styku bola aj tá skutočnosť, že úprava styku otca s maloletými deťmi počas každého nepárneho kalendárneho týždňa v kalendárnom roku od soboty od 9:00 hod. do nedele do 17:00 hod. do 30.06.2022 už bola v čase rozhodovania odvolacieho súdu neaktuálna.

46. Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti úpravy styku zmenil podľa § 388 CSP tak, ako je uvedené v enunciate tohto rozhodnutia, pričom rozhodnutie o zverení oboch maloletých detí do osobnej starostlivosti matke, o zastupovaní detí a spravovaní ich majetku, o určení výživného a zročného výživného považoval za vecne správny.

47. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

48. Podľa § 396 ods. 2 CSP, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

49. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

50. Pretože v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností, o určenie výživného a o úprave styku ide o konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ktoré patrí do mimosporového konania, v zásade platí, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, odvolací súd o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

51. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 druhá veta Civilného sporového poriadku v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).